

! Dolç benestar matinal de Camprodòn! Si jo el sabès definir seria un poeta o un savi. Vos, J.M.Guasch, que sou un poeta amb un sisè sentit de les gracies del mon, tampoc no heu pogut afinar en que consisteix, el be de Deu d'aquesta calma matinal que experimenta en ple estiu a Camprodòn el que se sap estar a casa, abalgit en un sillò profund, amb un bri de pensament entre cel-la i cella, i aquell pessigoleig de la son, misteriòs que nosè si surt de din-tre dins nostree o ve de lluny, que ens posseeix totalment i ems embol-calla de cap a peus, en sedes vaporoses, calitjes d'una son molt dolça i fi-nissima.

Si la gent sabès la delicia inefable de l'opi matinal de Camprodòn, ca-ma benhaurada que us permet dormire assaborint una son que, venint en forma d'estrofes, us fa sentir a flor de pell que tot el nostre cos te la sensibi-litat de les parpelles. El dormir sabent que es dorm assoleix a Camprodòn una perfecció que, a l'hivern, nomès de pensarhi ens emocionaria.

En aquella hora, l'estiuant conscient, que creu que, " fer salut " l'indemnitza del cost de l'estiuig, es fa l'obligació de sortir al camp i empunyant un bastò sen se'n va cap a una font, beu aigua fresca i reposa una estona sobre l'herbei tot mirant si pujen núvols de Serra Cavallera i calculant

si plourà a la tarde. En canvi Vos i Guasch i jo, com que el paisatge se'n
fixa a casa per tots quatre costats, preferim no ~~meurem~~ moure'ns. I després
de transitar una mica pel jardi i de contemplar el Ritort, que va venint so-
ta el camí de la Campa lluent - com dieu vos - com un camí de baba de cara-
gol, i , passat el pont, s'afanya i s'engresca pel daler de trobar el Ritor-
tell, llavors, donant pqe acabades les nostres activitats matinals, ens posem
a descansar, que es per aixo que venim a Camprodòn L'estança d'aquest d'~~aqu~~
aquest endormiscament matinal es amarada d'una calor ~~matinal~~ verdosa de-
liciosissima. Aquesta llum amb resplandors d'herba es el nostre vermut en
aqueles hores incomparables, mentre el sol va pujant sobre la serralada de
S, Antoni que ens fa com un tapis de verdor, perque s'alça dreta allà mateix
de cara a migdia escalonada de feixes, coronada de faigs, i ençà i enllà ~~ma-~~
~~teixramats~~ de vaques i d'velles se la mengen. I per poc ventet que faci, l'ale-
gria dels pollancrets altissims que venen de peus al Ritort conjuga amb la de
l'aigua i fan una música que com la son, va venint amb trepig d'estrofes.